

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-45/2014-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Ivica Kujundžića, predsjednika vijeća, Eveline Čolović Tomić i Arme Vagner Popović, članica vijeća, te sudske savjetnice Marine Zagorec zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja mr.sc. P. M. R. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/13-01/17, urbroj: 401-01/05-14-04 od 20. ožujka 2014., radi prava na pristup informacijama, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 14. svibnja 2014.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/13-01/17, urbroj: 401-01/05-14-04 od 20. ožujka 2014.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, klasa: UP/I-008-01/13-01/00016, urbroj: 533-01-13-0002 od 21. listopada 2013. godine.

U opširnoj tužbi tužitelj navodi da osporeno rješenje pobija u cijelosti zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, bitnih povreda postupka i povrede ustavnog prava na pristup informacijama. Dana 23. svibnja 2013. godine Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta objavilo je službeno priopćenje: "Kvalitetu sadržaja zdravstvenog odgoja potvrdila Svjetska zdravstvena organizacija." Navedeno priopćenje su prenijeli svi hrvatski i brojni svjetski mediji, te su na Internetu još uvijek dostupne brojne objave. U naslovu službenog priopćenja tijela javne vlasti stoji da je zdravstvena organizacija, posebna organizacijama Ujedinjenih naroda potvrdila kvalitetu sadržaja curriculuma zdravstvenog odgoja a u prvoj rečenici ili sažetku tog priopćenja, stoji da je dala potvrdu kvalitete sadržaja i programa curriculuma zdravstvenog odgoja. Usprkos tome, u rješenju od 21. listopada 2013. godine Ministarstvo znanosti obrazovanja i sporta utvrdilo je da ne posjeduje takvu ispravu Svjetske zdravstvene organizacije i da nema saznanja gdje se ona nalazi. Tužitelj dalje ističe da je tuženik odbio njegovu žalbu, međutim nije naveo kako je utvrdio da je prvostupanjski postupak pravilno proveden i čime se osvjedočio da citirano Ministarstvo doista ne posjeduje ispravu Svjetske zdravstvene organizacije koja se spominje u njegovom službenom priopćenju od 23. svibnja 2013. Tuženik je istodobno u donesenoj službenoj ispravi uputi o postupanju klasa: UP/II-008-07/13-01/17, urbroj: 401-01/05-14-05 od 20. ožujka 2014. godine

opovrgnuo svoje kategoričko utvrđenje iz netom donesenog rješenja jer je utvrdilo drugačije činjenično stanje i to da je tijelo javne vlasti dužno ispraviti ili dopuniti informaciju na način da dokaže da je Svjetska zdravstvena organizacija potvrdila kvalitetu zdravstvenog odgoja kako se to navodi u priopćenju. Drugim riječima Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta bi trebalo ili objaviti dokument Svjetske zdravstvene organizacije ili bi u slučaju nepostojanja takvog dokumenta trebalo povući informaciju pod naslovom „Kvalitetu sadržaja zdravstvenog odgoja potvrdila Svjetska zdravstvena organizacija“ sa svojih strancima. Stoga je očito da tuženik nije nedvosmisleno utvrdio činjenično stanje kada je regulirao slučaj u kojem bi Ministarstvo trebalo objaviti dokument Svjetske zdravstvene organizacije, a objaviti se ne može isprava koja ne postoji, iako je u istodobno donesenom rješenju istog dana utvrđeno kako Ministarstvo ne posjeduje ispravu Svjetske zdravstvene organizacije temeljem koje je sastavljeno priopćenje Kvaliteta sadržaja zdravstvenog odgoja potvrdila Svjetska zdravstvena organizacija. Kako je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta do danas propustilo postupiti prema uputi o postupanju Povjerenice za informiranje od 20. ožujka 2014. godine, činjenično stanje je ostalo neutvrđeno a javnost je nepotpuno ili neistinито informirana o društveno vrlo važnoj temi, stoga predlaže da Visoki upravni sud prihvati tužbu, poništi rješenje Povjerenice za informiranje i rješenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i predmet vratio na ponovni postupak u kojem će prvostupanjsko tijelo provesti usmenu raspravu, saslušati svjedoke i vještake i sve relevantne činjenice nesporno utvrditi. Također predlaže da u obrazloženju Visoki upravni sud ukaže na očite povrede pravila postupka, višestruko kršenje zakona i možebitno nečasna djela koja u ponovljenom postupku treba ispitati.

U odgovoru na tužbu Povjerenik za informiranje ističe da u cijelosti ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, te navodi da Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta ne posjeduje zatraženu informaciju, odnosno „ispravu Svjetske zdravstvene organizacije kojom je potvrdila kvalitetu sadržaja zdravstvenog odgoja“. Iako je Ministarstvo objavilo priopćenje sugestivnog naslova, iz samog sadržaja priopćenja ne proizlazi postojanje ikakve isprave. Predlaže Sudu da se tužitelj s tužbenim zahtjevom odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta dostavljenih uz odgovor na tužbu proizlazi da je tužitelj dana 1. lipnja 2013. u svom zahtjevu za pristup informacijama od Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta zatražio ispravu Svjetske zdravstvene organizacije kojom je potvrdila kvalitetu sadržaja zdravstvenog odgoja jer se iz njihove objave ne može razaznati tko je točno imenom i prezimenom, službom, strukom ni kada ni odakle ni zašto potvrdio kvalitetu sadržaja kojeg točno dokumenta Ministarstvo ili Agencija za odgoj, obrazovanje i od kada. Također je zatražio informaciju o tome tko je sastavio objavu o podacima „Kvalitetu sadržaja zdravstvenog odgoja potvrdila i Svjetska zdravstvena organizacija, a s obzirom da je tu istu objavila na svojim internetskim stranicama i Ministarstvo i Agencija za odgoj i obrazovanje.

Prema odredbi članka 23. stavak 4. Zakona o pristupu informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi. U provedenom postupku utvrđeno je kako Ministarstvo ne posjeduje ispravu Svjetske zdravstvene organizacije temeljem koje je sastavljeno priopćenje kvalitete sadržaja zdravstvenog odgoja potvrdila Svjetska zdravstvena organizacija. Prema ocjeni ovog Suda pravilno je tuženik – Povjerenik za informiranje ukazao Ministarstvu znanosti, obrazovanja i sporta da su tijela javne vlasti dužna sukladno članku 10. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) dužna na Internet stranicama objavlјivati informacije na lako pretraživ način. Isto tako člankom 7. citiranog Zakona o pristupu informacijama propisano je da informacije koje tijela javne vlasti objavlјuju moraju biti pravodobne, potpune i točne, a tijelo javne vlasti je dužno ispraviti ili dopuniti informaciju na način da dokaže da je Svjetska zdravstvena

organizacija potvrdila kvalitetu zdravstvenog odgoja kao što se navodi u priopćenju. I po ocjeni Suda, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta bi trebalo u slučaju nepostojanja takvog dokumenta povući informaciju pod naslovom Kvalitetu sadržaja zdravstvenog odgoja potvrda Svjetska zdravstvena organizacija.

Stoga Sud ukazuje na neprimjereno i neodgovorno postupanje Ministarstva, kada je objavilo informaciju „Kvalitetu sadržaja zdravstvenog odgoja potvrdila Svjetska zdravstvena organizacija“, a takav dokument ne posjeduje.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno i u postupku utvrđeno Sud ocjenjuje da je u konkretnom slučaju pravilno postupio Povjerenik za informiranje, kada je odbio žalbu tužitelja, budući da Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta ne posjeduje traženu informaciju.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 0(Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 14. svibnja 2014.

Predsjednik vijeća
mr.sc. Ivica Kujundžić, v.r.